

“Mensen in armoede op drift”

Wat onderbelicht bleef in de Pano-reportage van 19/11/2024

OCMW op drift

De Pano-reportage van 19/11/2024 “OCMW op Drift” over het OCMW van Anderlecht heeft heel wat stof doen opwaaien. Wij willen hierbij benadrukken dat deze uitzending geen evenwichtig beeld van de realiteit geeft. De journalisten leken vooral te willen aantonen dat het binnen de vermeende chaos van het functioneren van het OCMW gemakkelijk is om financiële steun te verkrijgen zonder controle.

Uit de reacties van vanmorgen blijkt dat de politiek en publieke opinie vooral onthouden: Brussel, OCMW, PS en misbruik. Een boodschap die helaas goed scoort op Vlaamse televisie.

De andere kant van het verhaal

Wat nauwelijks aan bod kwam in de reportage, maar essentieel is om de realiteit te kunnen vatten, zijn de vele mensen die juist géén steun krijgen. Ook het Brussels Platform Armoede werd door de VRT benaderd, vooral om getuigenissen te verzamelen van mensen in financiële nood. De schrijvende getuigenis van Jolie is daarvan een voorbeeld. Zij illustreert hoe moeilijk het is voor dak- en thuislozen, mensen met een psychische kwetsbaarheid, alleenstaanden en personen met een handicap om de hulp te krijgen waarvoor ons systeem bedoeld is.

In de reportage werd aangekaart dat mensen vaak maanden moeten wachten op de steun waarop ze recht hebben. Dit probleem werd echter slechts vluchtig besproken, terwijl dat verwoestende gevolgen heeft: oplopende huurachterstanden, onbetaalde facturen en de psychologische druk die hiermee gepaard gaat.

OCMW's proberen in sommige dringende gevallen snel hulp te bieden door eerst steun te verlenen en later een sociaal onderzoek uit te voeren. Dit helpt in veel gevallen echt. Als achteraf blijkt dat steun onterecht was, wordt deze vaak teruggevorderd. Deze nuance, die belangrijk is voor een volledig beeld, kwam nauwelijks aan bod.

Het echte probleem van onderbescherming is onderbelicht

Wat wij betreuren, is dat de kern van het probleem onbesproken blijft, namelijk de non-take-up of onderbescherming, ofwel geen toegang krijgen tot sociale rechten. Mensen in de meest kwetsbare situaties, zoals ouderen die recht hebben op de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) of personen met een handicap en zeker ook

leefloongerechtigden, blijven nog al te vaak verstoken van de hulp waar ze recht op hebben.

Recente cijfers tonen aan dat 40% van de Brusselaars niet digitaal vaardig is. Het is bijna onmogelijk om je persoonlijke administratie op orde te houden zonder computer en toegang tot internet. Sociale diensten worden overspoeld met hulpvragen die vaak direct gerelateerd zijn aan deze digitale uitsluiting.

Het idee dat mensen die recht hebben op steun, de dupe worden van misbruik door anderen, klopt niet. De werkelijke slachtoffers zijn zij die door politieke keuzes steeds meer drempels ervaren om toegang te krijgen tot ons sociale vangnet. Het is cruciaal om te onthouden dat er veel meer mensen zijn die niet krijgen waar ze recht op hebben dan andersom.

We vragen de media om duidelijker de spots te richten op de kern van het probleem, namelijk de onderbescherming van kwetsbare mensen en de nood aan het versterken van onze sociale zekerheid.

Auteur: Bart Van de Ven, coördinator van [De Buurtwinkel vzw](#) (Vereniging Waar mensen in Armoede het Woord Nemen in de Anneessenswijk) en voorzitter van [Brussels Platform Armoede](#) (netwerk van de 8 Brusselse VWAWN)

perscontact: Bart Van de Ven, bart.vandeven@buurtwinkel.brussels, +32 484 12 14 87